

[Gert Petersen.]

med at være færdig med den konference til sommerferien. Der er håb om, at et sådant positivt resultat kan føre til, at man kan gå videre; men kan man gå videre, hvis man på forhånd signalerer fra 4 NATO-lande inklusive Danmark, at vi ikke vil ændre rustningsniveauet i nedadgående retning inden 1980?

Jeg synes, det er et meget alvorligt spørgsmål, og jeg synes, at det bør indgå i disse overvejelser og indgå til fordel for, at vi allerede nu afbryder forhandlingerne om dette flykøb.

Patursson (Færø.):

Jeg skal ikke blande mig i den diskussion, der her er ført om det påtænkte køb af militærfly. Men da flere af talerne har berørt Danmarks militærpolitik i dens helhed, føler jeg trang til ganske kort at give nogle helt konkrete oplysninger om, hvordan man på Færøerne ser på det militærpolitiske spørgsmål.

Færingerne er et fredens folk, der aldrig har deltaget i krig eller i krigeriske operationer af nogen art. Vi blev besat af engelske stridsstyrker i 1940, men vi protesterede, og det færøske lagtings standpunkt dengang var, at færingerne ønskede at holde Færøerne uden for krig og alle væbnede konflikter stater imellem. Det var et enigt lagting, der stod bag denne betydningsfulde vedtagelse, og denne vedtagelse står endnu uændret ved magt.

Til trods for denne klare tilkendegivelse blev Færøerne uden det færøske folks samtykke og uden det færøske lagtings samtykke sammen med Danmark inddraget i militæralliancen NATO. Senere blev der oprettet militære anlæg på Færøerne, også uden lagtingets samtykke. Man har fra lagtingets side protesteret mod disse militære anlæg, senest i 1970, men uden resultat. Hvorfor? Fordi der her i København har siddet en regering, der har sagt nej.

I januar i år fik vi et nyt landsstyre med ca. $\frac{3}{4}$ af lagtinget bag sig, altså, som man vil forstå, et meget stærkt landsstyre. Dette nye landsstyre har i sit program erklæret, at lagtingets vedtagelse fra 1970 skal respekteres og føres ud i livet.

Jeg forventer, at den danske regering nu

vil respektere færingernes vilje og lagtingets vedtagelse i dette vigtige anliggende, således at vi bringes uden for NATO, og således at militæranlæggene på Færøerne fjernes.

Erik Andersen (S):

Ordføreren for forespørgerne hr. Kurt Brauer, brugte nogle slagord, som jeg gerne vil gøre til overskrift over nogle ganske få bemærkninger som bidrag til denne debat.

Hr. Kurt Brauer talte om ro om forsvaret som noget unødvendigt, og jeg deler i og for sig hr. Kurt Brauers opfattelse, men nok ud fra et noget andet udgangspunkt. Det er nemlig ikke givet, at ro om forsvaret nødvendigvis tjener forsvarets sag og under ingen omstændigheder er til gavn for forsvarsviljen. Vi har gjort erfaringen nogle gange, at når forsvarspositive kræfter i dette ting er blevet enige om et forsvarsforlig, så er disse positive kræfter blevet tavse og har overladt markedet, om jeg så må sige, til de positive negative kræfter, som ganske udmærket har forstået at udnytte denne situation.

Hr. Kurt Brauer talte om realiteterne i sagen. Realiteterne er allerede berørt af flere ordførere her, bl. a. dette, at formålet for et dansk forsvar er af præventiv karakter. En betingelse for, at det kan virke præventivt, er, at forsvaret skal være troværdigt, og det vil sige, at vi ikke alene skal vise vilje, men vi skal også kunne vise evne. Jeg vil gerne sige, at skal vi ud over 1980 opretholde et forsvar og dette naturligvis fortsat skal være troværdigt, så må det være rigtigt, at den for forsvaret ansvarlige myndighed i tide undersøger mulighederne for anskaffelse af det til den tid nødvendige militære materiel til opfyldelse af formålet.

Hr. Kurt Brauer talte om signaler til omverdenen. Det er helt klart, at denne debat og disse forhandlinger om flykøb er et signal til omverdenen om, at vi herhjemme mener det alvorligt med et forsvar. Hvis vi kunne tænke os, at det af socialistisk folkeparti fremsatte dagsordensforslag ville blive vedtaget, så ville det modsat vise, at nu var det ved at være småt med viljen i det danske folketing, og også at nu ville evnen måske i løbet af 1980erne tage noget af. Det finder jeg er et meget uheldigt signal, såfremt forsvaret herhjemme skal virke præventivt.